

**IMPROVING THE DEVELOPMENT OF SPORTS IN THE CONDITIONS OF
UKRAINE: A SOCIOLOGICAL STUDY**

Volodymyr Prykhodko ¹, Oleksii Sheviakov ², Nina Dolbysheva ³, Oleksii Cherednichenko ⁴

¹ *Doctor of Pedagogical Sciences, Professor of the Department of Theory and Methodology of Sports Training, Dnipro State Academy of Physical Culture and Sports, 49094, Dnipro, Ukraine, phone (066)685-83-20 e-mail komandaodi@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6980-1402>*

² *Doctor of Psychological Sciences, Professor of the Department of "Finance, Accounting and Psychology", Ukrainian State University of Science and Technology, 49010, Dnipro, Ukraine, phone (066)254-53-92, e-mail shevyakovy0@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8348-1935>*

³ *Candidate of Science in Physical Education and Sports Dean of the Faculty of Physical Culture and Sports, Dnipro State Academy of Physical Culture and Sports, 49094, Dnipro, Ukraine, phone (050)200-81-78 e-mail goodfinish@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7306-9194>*

⁴ *Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of the Department of Psychology and Social Work, Khortytsk' National Educational and Rehabilitation Academy, 69000, Zaporizhzhia, Ukraine, tel. (063)719-38-47 e-mail alexch2020357@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0423-2402>*

ABSTRACT. The purpose of the article was to record and track, based on a set of indicators, the opinion of experts regarding the practice of using the "sports region" effect to improve the development of the field of sports in the conditions of a separate region and Ukraine. Methods. The main method of collecting empirical material is an expert survey using a questionnaire. The methods of extrapolation, exploratory and normative forecasting were used to analyze the obtained statistical material. The results. Taking into account the existence of "sports regions" should be an important part of the strategy for the development of Olympic and non-Olympic sports in Ukraine, as this is confirmed by the support of experts. To achieve this, sports organizations and authorities should develop plans aimed at supporting the development of sports in individual regions. Scientific novelty. The study revealed the peculiarities of the development of the sphere of sports in the conditions of Ukraine. The practical significance. In view of supporting the development of sports that already have long-term and steady success, it is important to provide financial support, infrastructural base and promote the popularization of these sports in the areas where they are most developed. To achieve faster results in sportsmanship, the allocation of resources and support to athletes and teams from regions that already have a high level of achievement should be promoted. Institutions of higher education in the regions of Ukraine should include in the planning of scientific research the analysis of "sports regions" to improve the scientific base and development of sports.

Keywords: sport, improvement, development, psychotherapy, sociological research, regions of Ukraine

ВДОСКОНАЛЕННЯ РОЗВИТКУ СФЕРИ СПОРТУ В УМОВАХ УКРАЇНИ: СОЦІОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ

ПРИХОДЬКО Володимир Васильович ¹, ШЕВЯКОВ Олексій Володимирович ²,
ДОЛБИШЕВА Ніна Григорівна ³, ЧЕРЕДНІЧЕНКО Олексій Миколайович ⁴

¹ Доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри теорії та методики спортивної підготовки, Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, 49094, Дніпро, Україна, тел. (066)685-83-20 e-mail komandaodi@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6980-1402>

² Доктор психологічних наук, професор, професор кафедри "Фінанси, облік та психологія", Український державний університет науки і технологій, 49010, Дніпро, Україна, тел. (066)254-53-92 e-mail shevyakovy0@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8348-1935>

³ Кандидат наук з фізичного виховання і спорту, професор, декан факультету фізичної культури і спорту, Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, 49094, Дніпро, Україна, тел. (050)200-81-78 e-mail goodfinish@ukr.net, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7306-9194>

⁴ Кандидат економічних наук, доцент кафедри психології та соціальної роботи, Хортицька національна навчально-реабілітаційна академія, 69000, Запоріжжя, Україна, тел. (063)719-38-47 e-mail alexch2020357@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0423-2402>

РЕЗЮМЕ. Метою статті були фіксація та відстеження за сукупністю показників думки експертів стосовно практики використання ефекту «спортивного регіону» для вдосконалення розвитку сфери спорту в умовах окремої області і України. **Методи.** Основний метод збору емпіричного матеріалу – експертне опитування за допомогою анкетування. Для аналізу одержаного статистичного матеріалу були застосовані методи екстраполяції, пошукового та нормативного прогнозування. **Результати.** Урахування існування «спортивних регіонів» повинно бути важливою частиною стратегії розвитку олімпійського та неолімпійського спорту в Україні, оскільки це має підтвердження підтримкою з боку експертів. Для досягнення цього спортивні організації та органи влади мають розробити плани, спрямовані на підтримку розвитку спорту в окремих регіонах. **Наукова новизна.** Дослідження виявило особливості розвитку сфери спорту в умовах України. **Практичне значення.** З огляду на підтримку розвитку видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи, важливо надавати фінансову підтримку, інфраструктурну базу та сприяти популяризації цих видів спорту в областях, де вони найбільше розвинуті. Для

досягнення більш швидких результатів у спортивній майстерності, слід сприяти виділенню ресурсів і підтримці спортсменів та команд з регіонів, які вже мають високий рівень досягнень. Заклади вищої освіти в областях України повинні включити в планування наукових досліджень аналіз «спортивних регіонів» для покращення наукової бази і розвитку спорту.

Ключові слова: спорт, вдосконалення, розвиток, психотерапія, соціологічне дослідження, регіони України

Постановка проблеми та її актуальність. Сфера спорту в Україні є важливою складовою суспільного життя, сприяє зміцненню здоров'я нації, вихованню молодого покоління та підвищенню національного духу. Проте, вдосконалення розвитку цієї галузі в умовах окремих областей України вимагає спеціального підходу та належної уваги. В останні роки, у зв'язку з реформами, області стали важливими центрами спортивного розвитку, де реалізуються ініціативи та стратегії для підтримки спорту. У цьому контексті важливо розглянути, яким чином можна оптимізувати та вдосконалити розвиток сфери спорту в окремих областях України, зосереджуючи увагу на ефекті «спортивного регіону». Цей підхід може стати ключовим інструментом вдосконалення та розвитку сфери спорту, як на рівні окремих областей, так і на загальнодержавному рівні. В даному контексті ефект «спортивного регіону» відкриває перед нами безмежні можливості для підвищення ефективності та конкурентоспроможності українського спорту, роблячи акцент на співпраці, інфраструктурних змінах, розвитку талантів та популяризації спорту в регіональних контекстах.

Загалом, розвиток сфери спорту в Україні залишається актуальною та важливою місією для країни, який сприятиме зміцненню здоров'я нації, підвищенню спортивної майстерності та національному єднанню через спільні досягнення в спорті.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Монгольський портал ARD звернувся до нової теми, а саме вперше склав незвичний рейтинг топ-5 найбільш «борцівських» провідних не країн, а народів світу. Монгольські фахівці, створюючи такий список, враховували кількість осіб чемпіонів серед кожного народу, а також давність борцівських традицій і популярність боротьби серед молоді. На першому місці монголи розмістили самих себе, адже в цій країні є багатовікові традиції вільної боротьби, розвинені сумо та інші види боротьби [1, с.5].

Але друге місце монгольські фахівці, за цією методикою, віддали дагестанцям. Як з'ясувалося, в Монголії не перестають високо оцінювати майстерність саме дагестанських

борців. Дагестан, як зазначає видання, обганяє всі регіони світу за кількістю золотих медалей здобутих на чемпіонатах світу. Адже борці родом з цієї гірської республіки вже принесли в спортивну «скарбничку» республіки загалом 43 медалі найвищого світового гатунку [2, с.150]. Дагестанські богатирі завжди були на батьківщині в пошані, а найзнаменитішим з них вважають Мамму Махтулаєва, більше відомого під псевдонімом Салі-Сулейман. Його недарма називали «Непереможним левом Дагестану», він звів до нічиєї навіть сутичку з самим Іваном Піддубним. Дагестанські «вільники» заявили про себе в середині минулого століття, коли на вищий щабель п'єдесталу абсолютного чемпіонату СРСР піднявся Суракат Асіятілов. А донедавна дагестанський борець Хабіб Нурмагомедов був одним з найсильніших в світі.

Відтак, цілком обґрунтовано президент Об'єднаного світу боротьби (UWW), член Міжнародного олімпійського комітету Ненад Лаловіч заявив, що Дагестан може вважатись найбільш борцівським регіоном планети. «Я вже відзначав, - підкреслив Ненад Лаловіч, - що Дагестан заслужив право на проведення чемпіонату Європи, володіючи величезними переможними традиціями і необхідною сучасною інфраструктурою. Я не боюся помилитися, якщо скажу, що Дагестан - це самий борцівський регіон планети за кількістю борців та тренерів на душу населення» [3, с.283].

Третє місце монгольський сайт віддав ще одному кавказькому народу, а саме осетинам. Представники вольної боротьби Північної Осетії увійшли на борцівський Олімп в середині ХХ століття. З 1952 р. вони шість разів поспіль ставали найсильнішими на чемпіонатах Російської Федерації, - зазначає ARD. – А найзнаменитішим осетинським борцем вважається Кануков Темірболат Дударікович. Його зріст був 2 метри 28 сантиметрів, а вага – 220 кг. Крім того, в Північній Осетії є село, яке увійшло до Книги рекордів Гіннеса, - Ногір. Звідси вийшли три олімпійські чемпіони: Хаджимурат Гацалов, Алан Хугаєв і Давид Мусульбес. Ще один спортсмен з Північної Осетії Артур Таймазов, навіть тричі піднімався на «золотий» олімпійський п'єдестал. На теперішній час кількість чемпіонів світу та Олімпійських ігор з боротьби родом з Осетії складає понад 60 атлетів.

Ще два народи, які увійшли на думку журналістів ARD в список найкращих «борцівських» націй це азербайджанці та іранці. Тут також сильні традиції боротьби, а представники цих країн, найбільш часто виграють медалі на найбільш престижних міжнародних змаганнях [4, с.55].

Регіони Північного Кавказу в наступні роки, якщо не відбудуться геополітичні зміни, викликані війною, допоможуть Росії зберегти світове лідерство саме в спортивній боротьбі, вважає триразовий олімпійський чемпіон з вольної боротьби з Дагестану Бувайсар Сайтієв.

«Зараз це самий медалеємний вид спорту. У художній гімнастиці, у спортивній гімнастиці, фігурному катанні і багатьох інших видах спорту, де країна раніше домінувала, вона зараз знаходиться на третіх-четвертих ролях в світі. Не факт, що боротьба буде для нас залишатися і далі медалеємним видом спорту. Але якщо вдасться правильно налагодити роботу, природно, Кавказ внесе в загальну скарбничку успіхів на змаганнях по боротьбі основну лепту», висловив таку думку Сайтієв [5, с.88].

Він підтвердив, що зараз північнокавказькі регіони є найсильнішими з греко-римської боротьби, вільної боротьби та дзюдо. На жаль, види олімпійських єдиноборств вже не користуються великою популярністю, а поточні успіхи зумовлені ще радянськими напрацюваннями. «В першу чергу це наша вина, керівників. Але і кавказцям самим треба розуміти, що це один з небагатьох соціальних ліфтів наших дітей», упевнений він. На наш погляд, це цілком слушна думка, яка торкається сьогодення і майбутнього «спортивних регіонів»: аби вони і далі існували, долю цих регіонів не можна пускати на самоплив. Існуючих передумов (переважного образу життя населення, особливостей тілесності і ментальності, існуючих традицій тощо), хоча вони й вкрай важливі, недостатньо. Регіони треба підтримувати, заохочувати і підживлювати відповідною організаційно-управлінською діяльністю.

Аналізуючи цей феномен, антрополог О.Г. Георгієвський зауважує, що, мабуть, для участі в змаганнях на світовому рівні недостатньо самої етнічної схильності, необхідні також високі особисті цільові установки, які на загал диктуються психологічним настроєм у представників певної національності. Хоча очевидно, що для успіху в спортивній боротьбі необхідні відповідні фізичні дані, розраховані на високі показники швидкості реакції, витривалості, кмітливості і здатності засвоювати силові прийоми. Ось такий тип статури, з розвиненою кістково-м'язовою системою, мають спортсмени з регіонів Кавказу, Ірану і Туреччини, тому вони і знаходяться в лідерах спортивної боротьби [6, с.12].

Мета статті. Мета статті полягає у фіксації та відстеженні за сукупністю показників думки експертів стосовно практики використання ефекту «спортивного регіону» для вдосконалення розвитку сфери спорту в умовах окремої області і України.

Виклад основного матеріалу дослідження. Анкета, яка була нами застосована для опитування експертів, мала три блоки запитань. В кожному блоці є по п'ять тверджень, з якими опитані респонденти ознайомилися та мали змогу надати відповідь, наскільки вони згодні з тим чи іншим твердженням. Кількісні методи можуть бути застосовані в дослідженні лише після того, як емпіричні дані переведені на мову чисел. Передумовою і початком застосування кількісних методів в соціологічних дослідженнях є вимір. Зазвичай

під виміром розуміється “пізнавальний процес, в якому визначається відношення однієї (вимірюваної) величини до іншої однорідної величини” прийнятої за певну одиницю виміру” [2, с. 198].

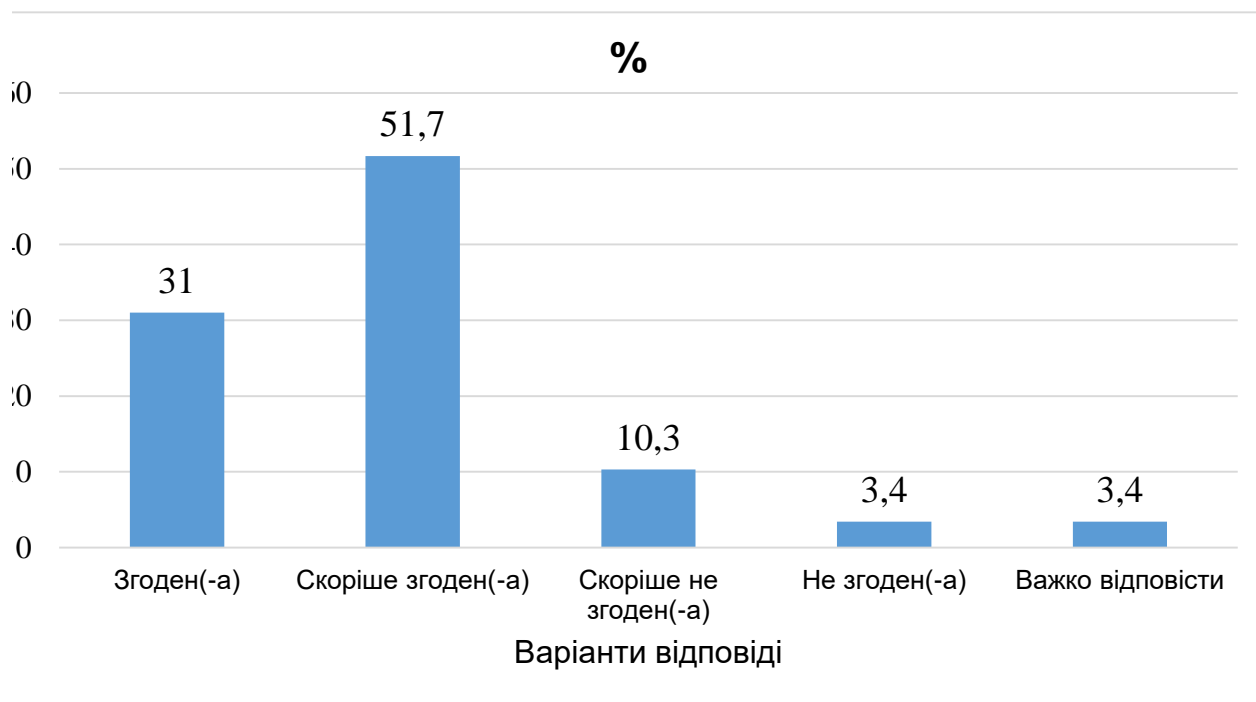

Рис. 1 – розподіл відповідей респондентів стосовно твердження, що тривалі і успішні виступи спортсменів відповідних країн дають підстави вважати Кавказ і Закавказзя умовним «борцівським регіоном»

Стосовно твердження, що тривалі і успішні виступи спортсменів відповідних країн дають підстави вважати Кавказ і Закавказзя умовним «борцівським регіоном» ми маємо такі результати: так, згідно отриманих даних, що зображені на рис. 1, 31% експертів згодні з наведеним твердженням. Суттєва більшість, а саме 51,7% опитаних респондентів зазначили, що вони скоріше згодні. 10,3% опитаних експертів зазначили, що вони скоріше не згодні з даним твердженням. 3,4% респондентів вказали, що не згодні з наведеним твердженням і також 3,4% відповідно не змогли надати точної відповіді. Виходячи з отриманих даних, нами встановлено, що тривалі і успішні виступи спортсменів відповідних країн можуть давати підстави вважати Кавказ і Закавказзя умовним «борцівським регіоном».

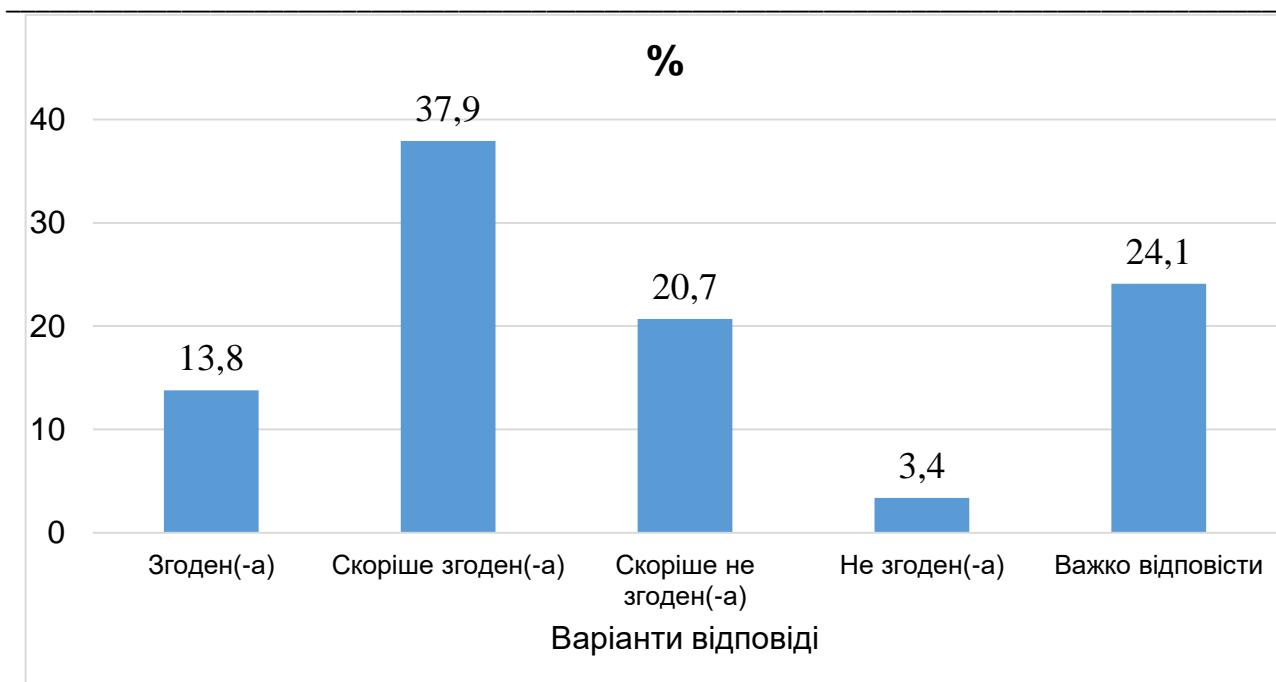

Рис. 2 – розподіл відповідей науково-педагогічних працівників щодо твердження, що також країни (Іран, Туреччина та деякі інші) можна віднести до умовних «борцівських регіонів» світу

Що стосується твердження, що також країни (Іран, Туреччина та деякі інші) можна віднести до умовних «борцівських регіонів» світу, зазначається рівень розподілу думок фахівців: так, аналізуючи дані, що зображені на рис. 2, 13,8% респондентів згодні з даним твердженням. Переважна більшість – 37,9% опитаних науково-педагогічних працівників зазначили, що вони скоріше згодні з наведеним твердженням. 20,7% опитаних експертів вказали, що вони скоріше не згодні з цим твердженням. 3,4% експертів не згодні з наведеним твердженням і 24,1% респондентів, на жаль, не змогли надати точної відповіді.

Проаналізувавши отримані дані, можна дійти певного висновку, що, відповідно до поглядів експертів, країни (Іран, Туреччина та деякі інші) дійсно можна віднести до умовних «борцівських регіонів» світу.

Згідно з даними, що представлені на рис. 3, а саме твердження, що в інших видах спорту також історично склались відповідні «спортивні регіони» (баскетбольні, біатлонні, гірськолижні тощо), то ми маємо такі дані: більшість респондентів – 82,8% згодні з наведеним твердженням. 10,3% опитаних науково-педагогічних працівників зазначили, що вони скоріше згодні з цим твердженням. І 6,9% респондентів вказали, що скоріше не згодні з вищенаведеним твердженням. Як бачимо, варіанти «не згоден(-а)» та «важко відповісти» не були обрані респондентами, які взяли участь у нашому дослідженні.

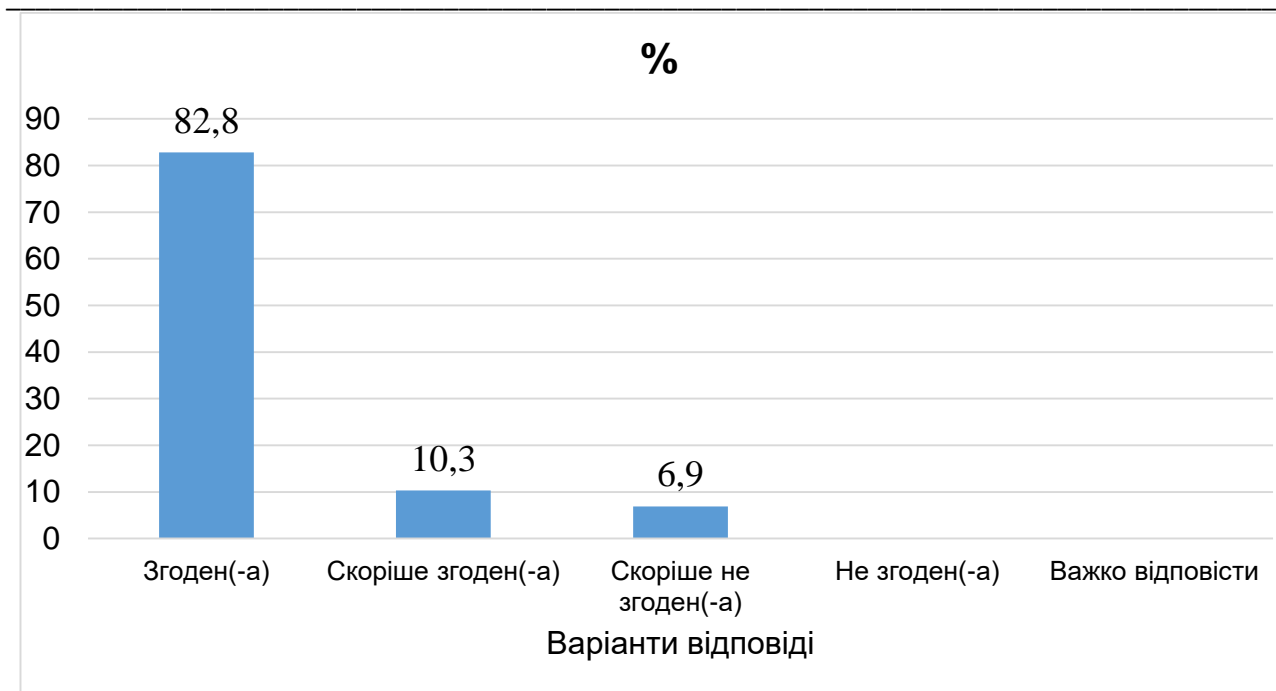

Рис. 3 – розподіл відповідей опитаних викладачів щодо твердження, що в інших видах спорту також історично склались відповідні «спортивні регіони» (баскетбольні, біатлонні, гірськолижні тощо)

Виходячи з отриманих даних, нами виявлено, що в інших видах спорту також історично склались відповідні «спортивні регіони» (баскетбольні, біатлонні, гірськолижні тощо).

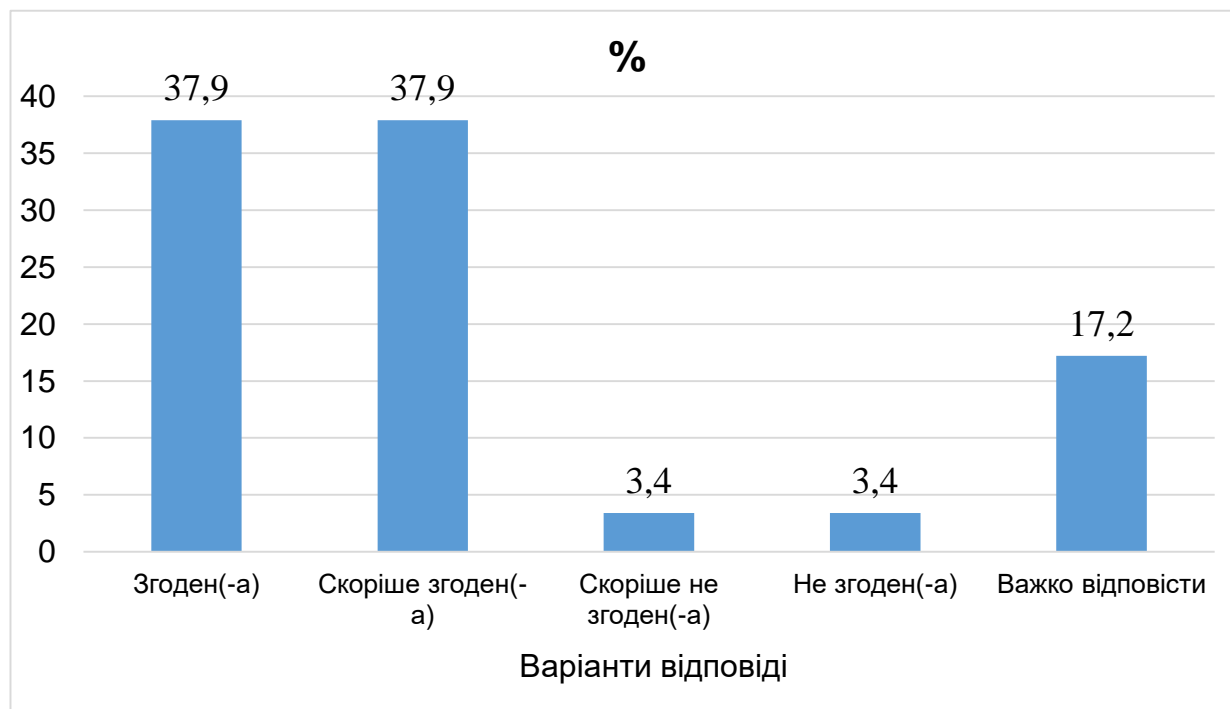

Рис. 4 – думка респондентів щодо твердження, що у країнах Кавказу та Закавказзя враховується і використовується феномен наявності вже існуючих в них відповідних «спортивних регіонів»

Наступне запитання соціологічного дослідження було стосовно твердження, що у країнах Кавказу та Закавказзя враховується і використовується феномен наявності вже існуючих в них відповідних «спортивних регіонів». Звернувши увагу на отримані дані, що зображені на рис. 4, свідчать, що вагома кількість опитаних, а саме 37,9% згодні з наведеним твердженням. Такий же відсоток – 37,9% спостерігається й серед експертів, які скоріше згодні з наведеним твердженням. 3,4% опитаних науково-педагогічних працівників скоріше не згодні, і так само 3,4% повністю не згодні. На жаль, 17,2% респондентів не змогли надати точну відповідь.

Аналіз та обробка отриманих даних дозволяє констатувати що експерти схильні до того, що у країнах Кавказу та Закавказзя враховується і використовується феномен наявності вже існуючих в них відповідних «спортивних регіонів».

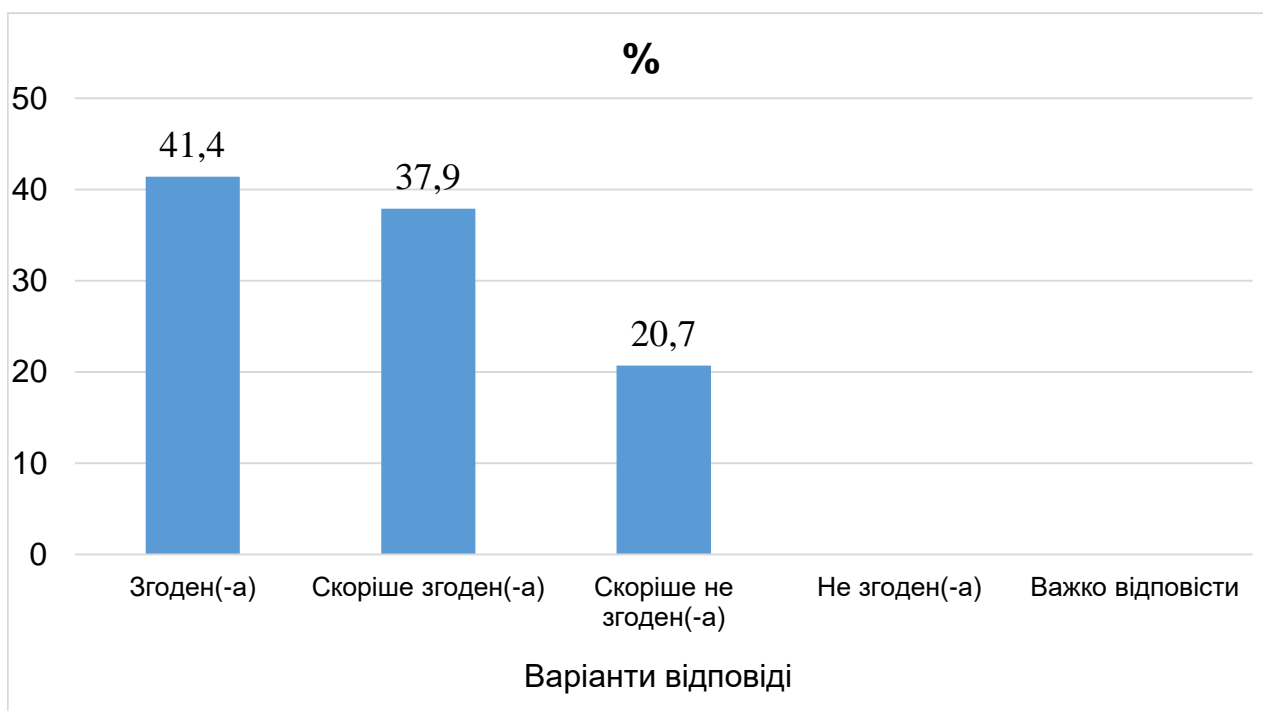

Рис. 5 – розподіл відповідей експертів стосовно твердження, що феномен «спортивного регіону» проявляє себе у різних масштабах (може поширюватись і на всю країну, і на окремі її частини)

Наступне і останнє твердження у блоці було стосовно твердження, що феномен «спортивного регіону» проявляє себе у різних масштабах (може поширюватись і на всю країну, і на окремі її частини). Аналіз результатів опитування (рис. 5.) свідчить про те, що: переважна частина респондентів, а саме 41,4% погоджуються з наведеним твердженням. 37,9% експертів скоріше погоджуються з даною думкою. І 20,7% науково-педагогічних працівників скоріше не згодні з наведеним твердженням. Як бачимо, варіанти

«не згоден(-а)» та «важко відповісти» не були обрані жодним з респондентів, залучених до дослідження.

Аналіз результатів опитування свідчить, що переважна більшість науково-педагогічних працівників згодні та підтримують думку, що феномен «спортивного регіону» проявляє себе у різних масштабах.

Наведемо аналіз відповідей експертів щодо об'єктивного існування (у вигляді традицій і успішних прикладів) різноманітних «спортивних регіонів» в Україні.

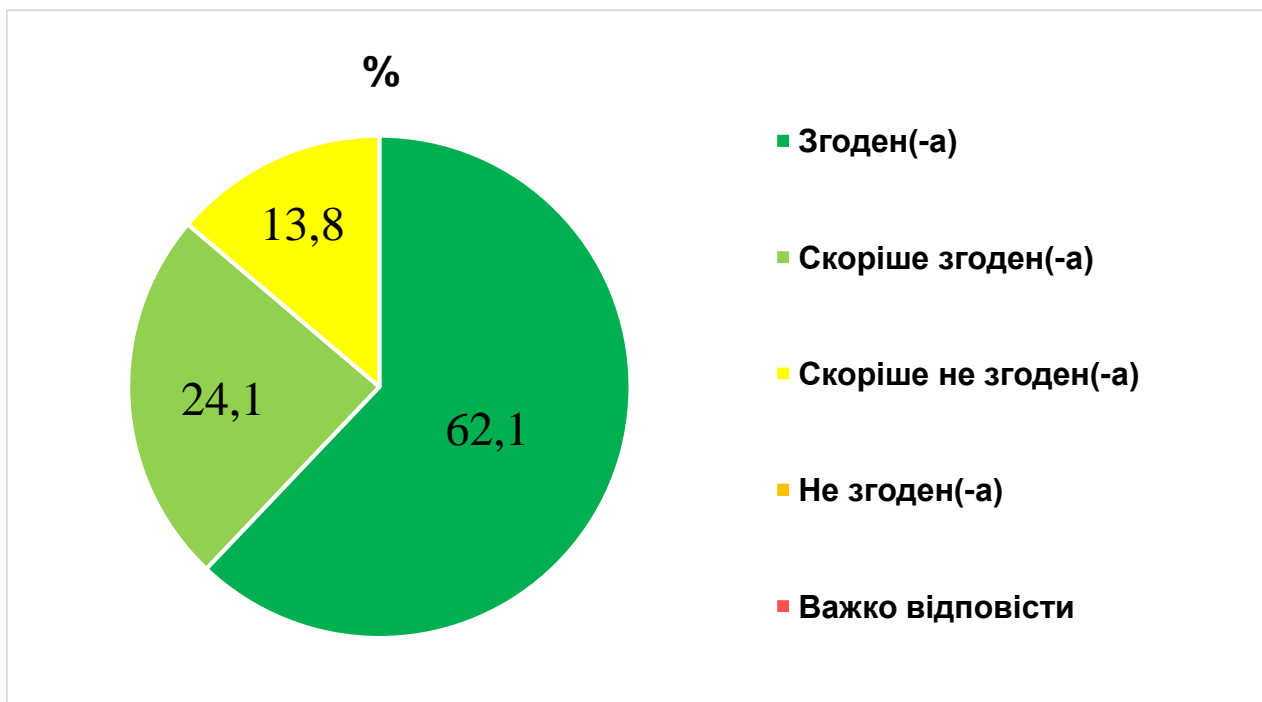

Рис. 6 – розподіл відповідей респондентів на запитання “Чи згодні Ви з твердженням, що раніше вже звертали увагу на наявність «спортивних регіонів» в Україні на прикладі Вашого виду спорту?”

Згідно з даними, що представлені на рис. 6, а саме запитання “Чи згодні Ви з твердженням, що раніше вже звертали увагу на наявність «спортивних регіонів» в Україні на прикладі Вашого виду спорту?”, ми маємо такі дані: переважна більшість експертів – 62,1% вказали, що згодні з даним твердженням. 24,1% експертів зазначили, що вони скоріше погоджуються. Як бачимо, знову такі варіанти як «не згоден(-а)» та «важко відповісти» не були обрані респондентами.

Виходячи з отриманих даних, можна дійти певного висновку, що, оскільки раніше вже зверталася увага на наявність «спортивних регіонів» в Україні на прикладі конкретного виду спорту, до якого належать експерти, то, відповідно, такі «спортивні регіони» цілком можуть існувати в Україні, зокрема, вони потребують поглибленого аналізу та вивчення.

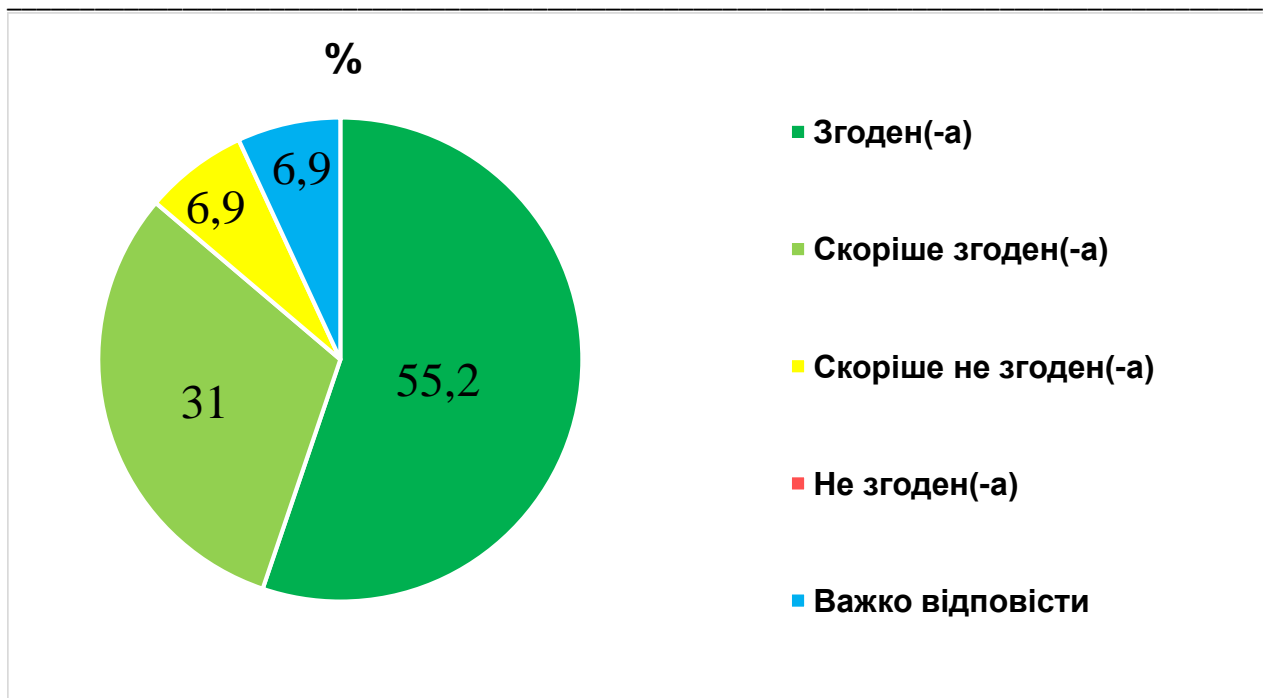

Рис. 7 – розподіл відповідей науково-педагогічних працівників на запитання “Чи згодні Ви з твердженням, що раніше вже звертали увагу на наявність «спортивних регіонів» в Україні на прикладі інших видів спорту?”

Наступне запитання нашого дослідження: “Чи згодні Ви з твердженням, що раніше вже звертали увагу на наявність «спортивних регіонів» в Україні на прикладі інших видів спорту?”. Проаналізувавши відповіді респондентів, ми отримали дані, які свідчать, що переважна більшість опитаних – 55,2% погоджуються з наведеним твердженням. 31% науково-педагогічних працівників скоріше згодні з цим. 6,9% експертів скоріше не згодні з наведеним твердженням і, відповідно, 6,9% вагалися у відповіді. Як бачимо, експертів, які не згодні з наведеним вище твердженням, немає.

Виходячи з отриманих даних, можна констатувати, що наявність «спортивних регіонів» в Україні на прикладі інших видів спорту цілком може бути, і також, може бути необхідним більш поглибленим вивчення наявності таких регіонів в Україні.

Кажучи про запитання “Чи згодні Ви з твердженням, що раніше помічали прагнення спортивних організацій областей України до підтримки розвитку саме тих видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи?” можна говорити про наступне: так, згідно з отриманими даними, що представлені на рис. 8, переважна більшість опитаних – 58,6% вказали, що згодні с цим твердженням. 27,6% респондентів зазначили, що скоріше погоджуються. 6,9% науково-педагогічних працівників скоріше не згодні з даним твердженням. 3,4% експертів не згодні з наведеним твердженням і, так само 3,4%, на жаль, не змогли дати конкретну відповідь.

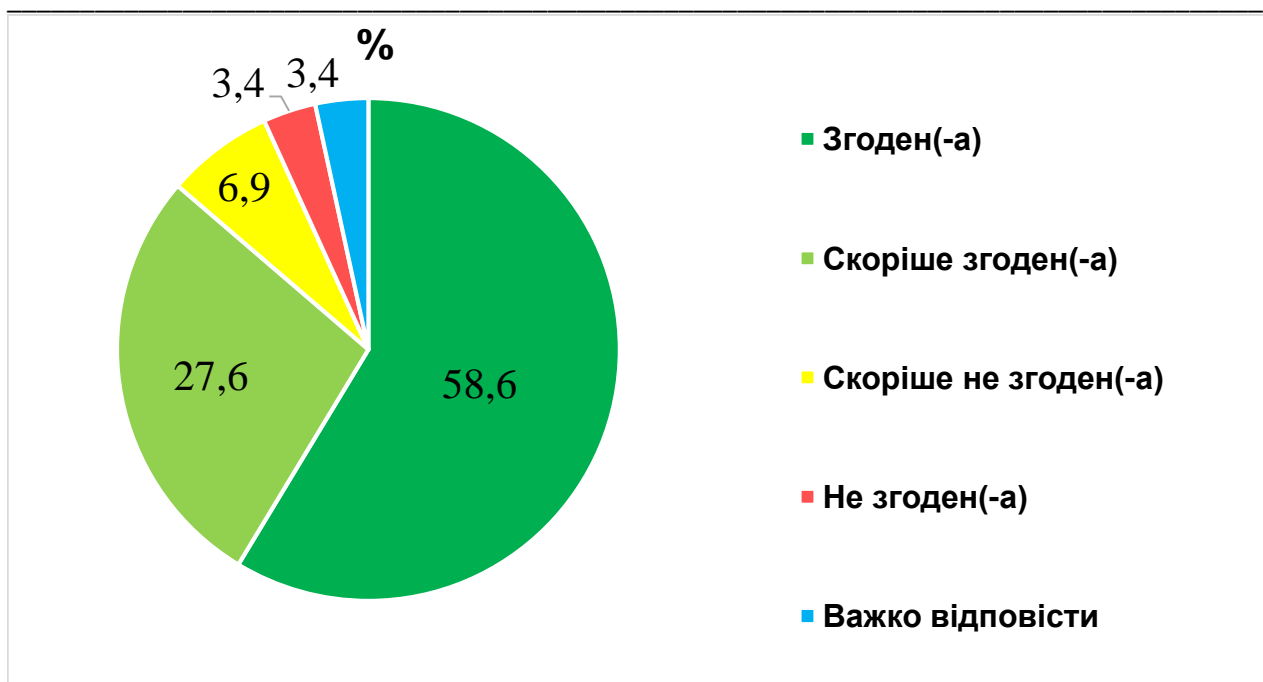

Рис. 8 – думка респондентів щодо запитання “Чи згодні Ви з твердженням, що раніше помічали прагнення спортивних організацій областей України до підтримки розвитку саме тих видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи?”

Проаналізувавши отримані дані, можна дійти певного висновку, що раніше помічалось прагнення спортивних організацій областей України до підтримки розвитку саме тих видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи. В свою чергу, ми можемо говорити про те, що залучення тих чи інших спортивних організацій до розвитку окремих видів спорту може мати значну вірогідність та перспективу.

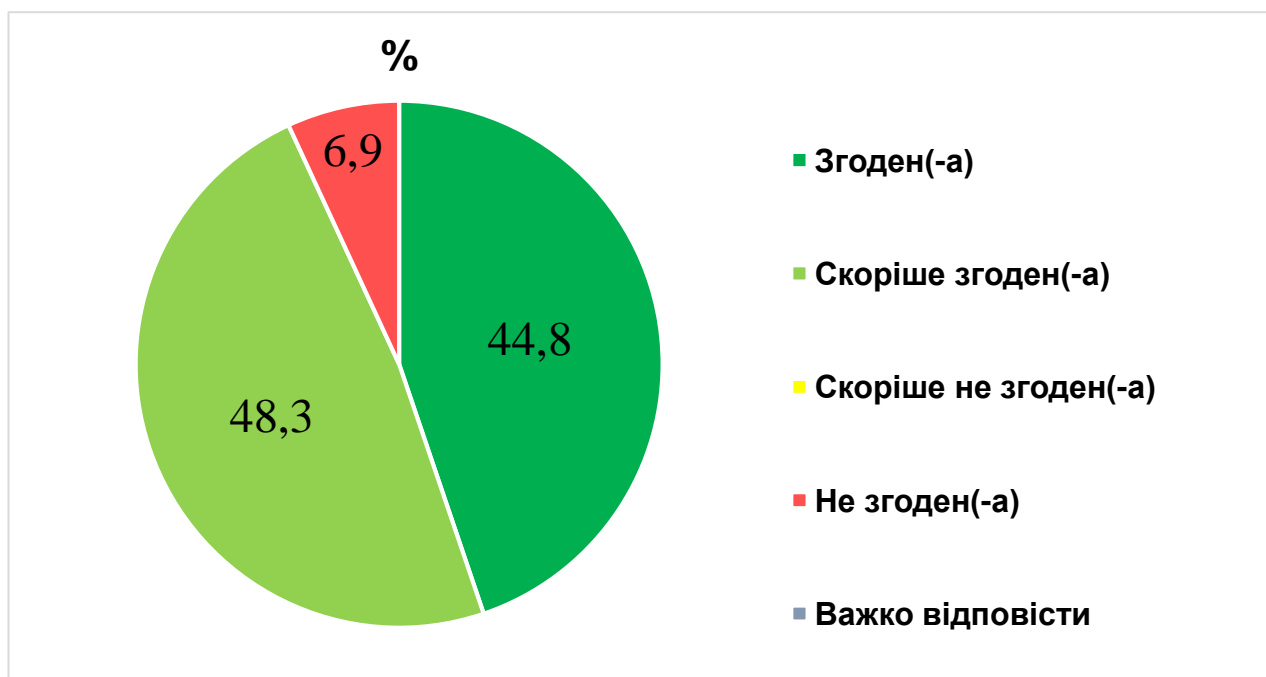

Рис. 9 – думка науково-педагогічних працівників стосовно твердження, що підтримка розвитку видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи, дає більш позитивні і високі результати

Що стосується даних, що представлені на рис. 9, а саме твердження, що підтримка розвитку видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи, дає більш позитивні і високі результати, ми маємо такі дані: 44,8% вказали, що погоджуються з даним твердженням. Більшість експертів – 48,3% зазначили, що скоріше згодні з наведеним твердженням. І лише 6,9% не згодні з наведеним твердженням. Такий варіант як «скоріше не згоден(-а)» та «важко відповісти» не був обраний жодним з опитаних.

Виходячи з отриманих даних, ми бачимо, що підтримка розвитку видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи, дійсно може давати більш позитивні і високі результати, а отже, можна говорити про те, що окремі спортивні організації в даному випадку також мають бути залучені задля вдосконалення та покращення сфери спорту в Україні.

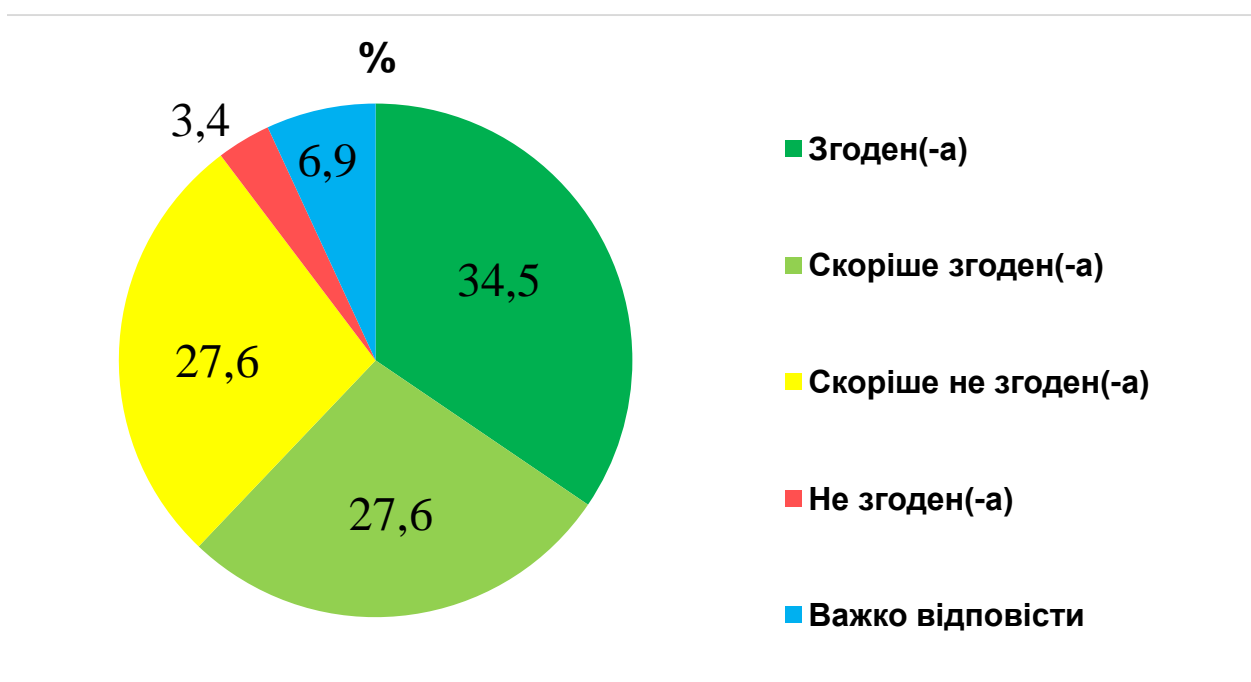

Рис. 10 – розподіл відповідей опитаних експертів щодо твердження, що з точки зору швидкості досягнення успіхів у спортивній майстерності вигідно підтримувати існуючі «спортивні регіони»

Наступне твердження соціологічного дослідження полягало у тому, що з точки зору швидкості досягнення успіхів у спортивній майстерності вигідно підтримувати існуючі «спортивні регіони». Звернувши увагу на отримані дані, що зображені на рис. 10, ми можемо говорити про те, що переважна більшість експертів – 34,5% повністю згодні з даним твердженням. Ще 27,6% респондентів скоріше згодні і так само 27,6% скоріше не згодні з цим твердженням. Лише 3,4% науково-педагогічних працівників зазначили, що вони не згодні. І 6,9% експертів завагалися у наданні конкретної відповіді.

Проаналізувавши та обробивши отримані дані, ми можемо впевнено констатувати, що, відповідно до професійного погляду наших експертів, з дійсно вигідно підтримувати існуючі «спортивні регіони» в рамках темпу та швидкості досягнення успіхів у спортивній майстерності в умовах українського виміру.

Проаналізуємо відповіді експертів щодо доцільності здійснення у подальшому розвитку сфери спорту в Україні з урахуванням спортивних регіонів, що вже склались.

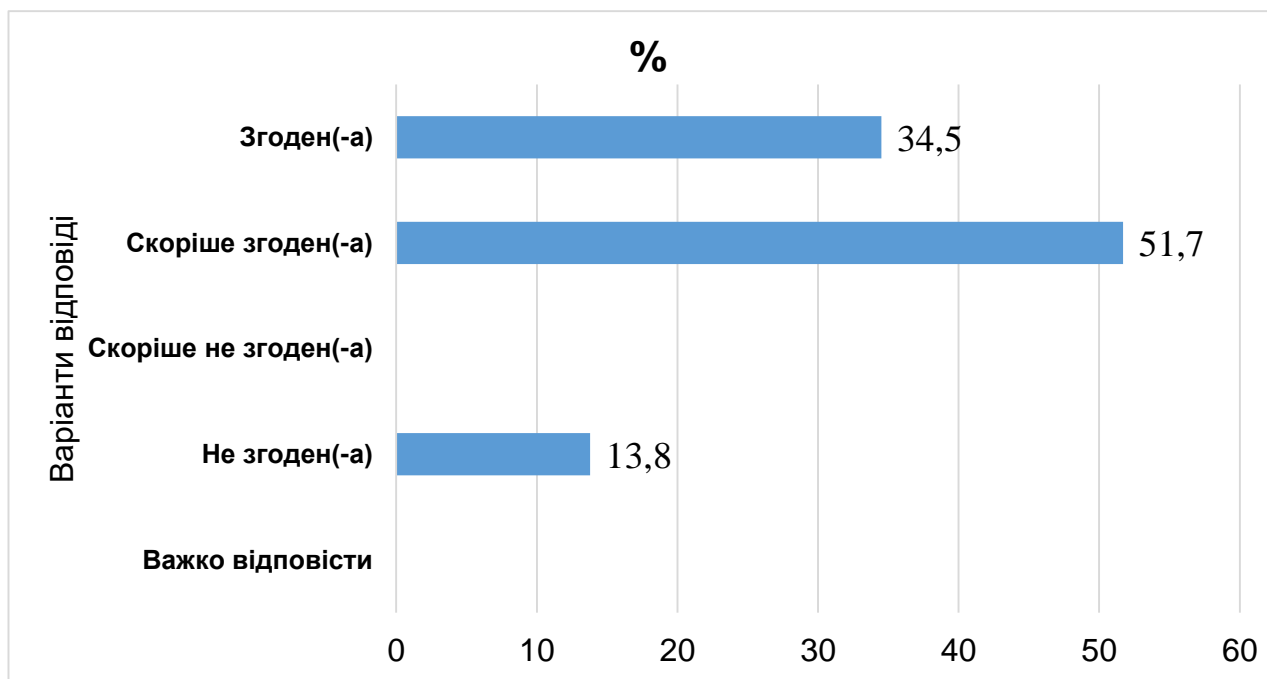

Рис. 11 – розподіл відповідей респондентів щодо того, що у подальшому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при розробці стратегії розвитку сфери олімпійського спорту в Україні

Кажучи про твердження, що у подальшому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при розробці стратегії розвитку сфери олімпійського спорту в Україні, ми маємо такі дані: згідно з отриманими даними, що представлені на рис. 11, 34,5% вказали, що погоджуються з даним твердженням. Переважна більшість респондентів – 51,7% скоріше згодні з цим твердженням. І 13,8% респондентів не згодні з наведеним твердженням. З графіку видно, що варіант «скоріше не згоден» та «важко відповісти» не був обраний жодним з респондентів.

Проаналізувавши отримані дані, можна дійти певного висновку, що переважна більшість респондентів погоджується, що у подальшому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при розробці стратегії розвитку сфери олімпійського спорту в Україні.

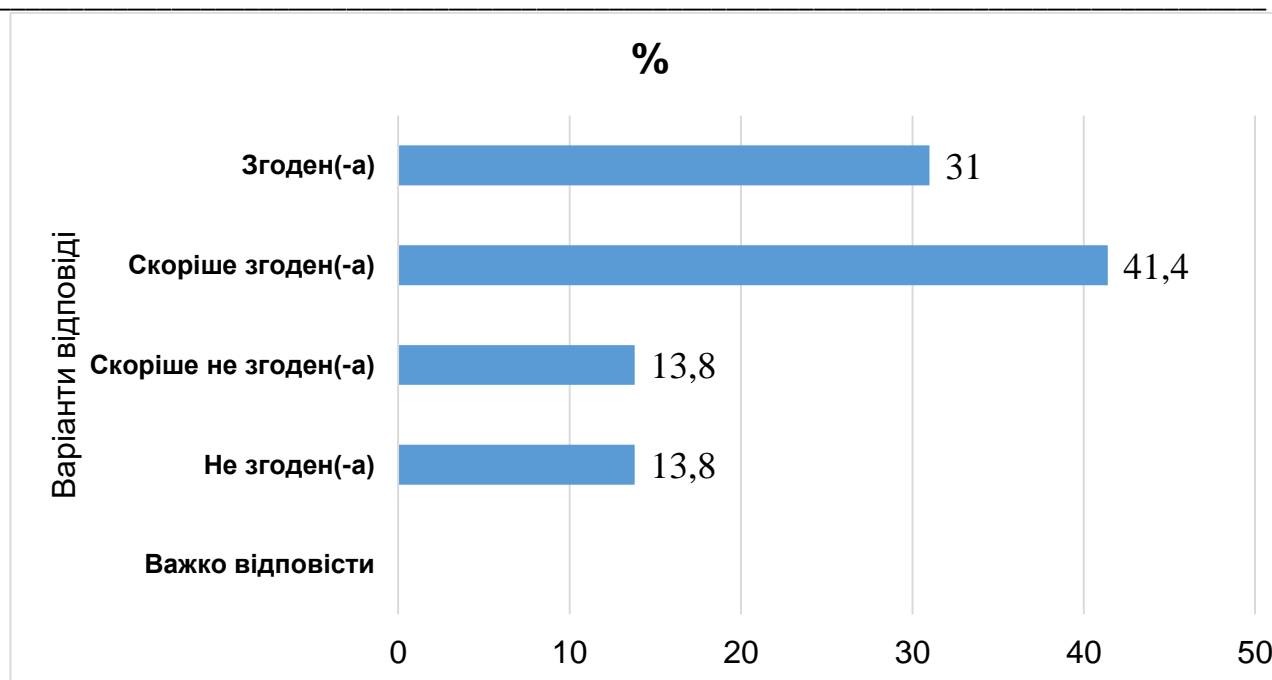

Рис. 12 – розподіл відповідей експертів стосовно твердження щодо того, що у подальшому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при розробці стратегії розвитку сфери неолімпійського спорту в Україні

На рис. 12 зображені дані, які стосуються твердження, що у подальшому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при розробці стратегії розвитку сфери неолімпійського спорту в Україні.

31% респондентів вказали, що погоджуються з наведеним твердженням. Переважна більшість опитаних, а саме 41,4% зазначили, що скоріше згодні. 13,8% респондентів скоріше не згодні з цим твердженням, і так само 13,8% не згодні. Такий варіант як «важко відповісти» не був обраний жодним з опитаних.

Як бачимо, отримані дані дозволяють нам зробити висновок, що більшість експертів погоджуються, що у майбутньому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при розробці стратегії розвитку сфери неолімпійського спорту в Україні.

Наступне запитання соціологічного дослідження було стосовно твердження щодо того, що у майбутньому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при плануванні подальшого розвитку спорту в кожній з областей України. Обробивши дані, ми маємо такі результати, що зображені на рис. 13.

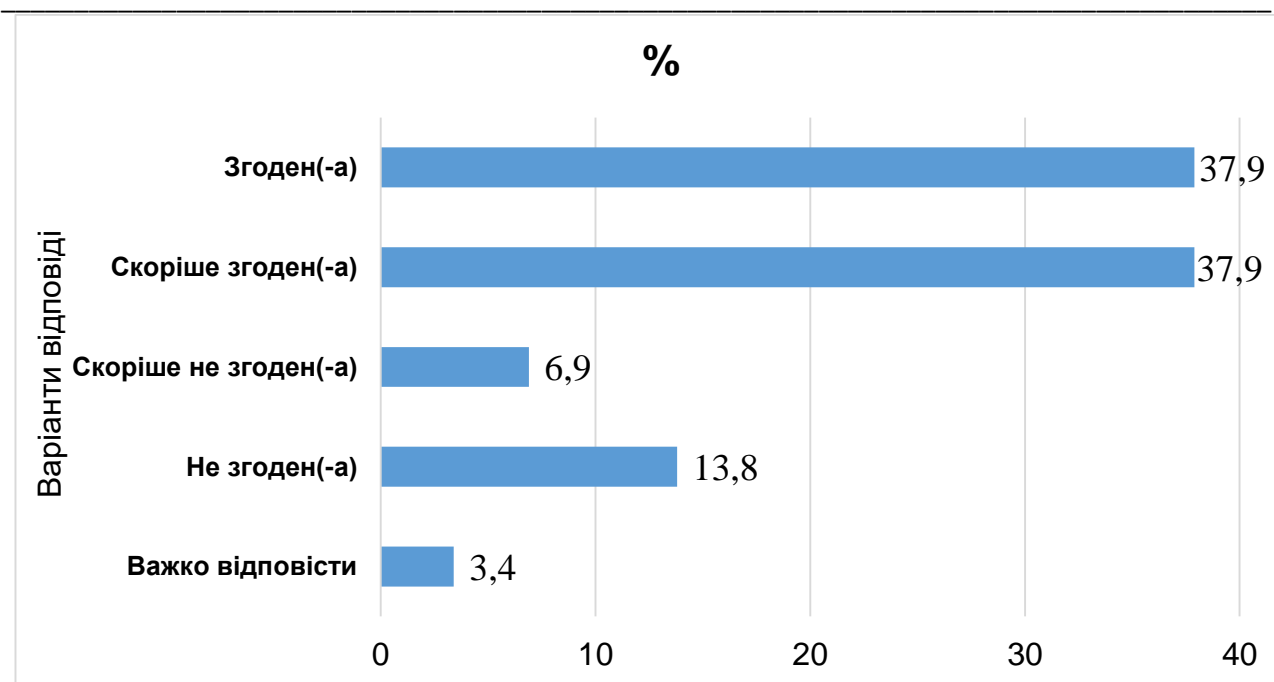

Рис. 13 - думка респондентів стосовно твердження щодо того, що у майбутньому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при плануванні подальшого розвитку спорту в кожній з областей України

Ми можемо говорити про те, що 37,9% респондентів погоджуються з даним твердженням. Аналогічно 37,9% опитаних скоріше згодні з цим. 6,9% вказали, що вони скоріше не згодні. 13,8 опитаних респондентів не згодні з наведеним вище твердженням, і лише 3,4% не змогли надати точної відповіді.

Виходячи з отриманих результатів ми можемо зробити висновок, що переважна більшість експертів підтримує думки, що у майбутньому потрібно враховувати існування «спортивних регіонів» при плануванні подальшого розвитку спорту в кожній з областей України.

Висновки

Проаналізувавши отримані дані, можна дійти певного висновку, що переважна більшість опитаних науково-педагогічних працівників, згодна з тим, що урахування і використання факту існування феномену «спортивних регіонів» надалі сприятиме розвитку спорту в Україні.

На основі проведеного експериментально-експертного дослідження та отриманих в ході аналізу та обробки даних, ми пропонуємо наступні рекомендації:

Урахування існування «спортивних регіонів» повинно бути важливою частиною стратегії розвитку олімпійського та неолімпійського спорту в Україні, оскільки це має

підтвердження підтримкою з боку експертів. Для досягнення цього спортивні організації та органи влади мають розробити імплементаційні плани, спрямовані на підтримку розвитку спорту в окремих регіонах.

З огляду на підтримку розвитку видів спорту, які вже мають тривалі і сталі успіхи, важливо надавати фінансову підтримку, інфраструктурну базу та сприяти популяризації цих видів спорту в областях, де вони найбільше розвинуті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Andrew M. Isseman. Lost in Space? On the History, Status, and Future of Regional Science. *The Review of Regional Studies*. Vol. 23. Summer 2023. P. 5-6.
2. Bone Robert M. *The Regional Geography of Canada*. Toronto, 2021. 211 p.
3. Keating M. *The new regionalism in Western Europe*. Cheltenham, 2018. 516 p.
4. Maciejewski Witold. On the emergence of the Baltic Sea region and the reading of the book. *The Baltic Sea Region. Cultures, Politics, Societies*. Uppsala, 2022. 978 p.
5. Markusen A. *Regions: Economics and Politics of Territory*. Rowman and Littlefield Publishers, 2017. 421 p.
6. Sheviakov O., Burlakova I., Kornienko V., Vakukik V., Slavskaya Ya., Ostapenko I., Gerasimchuk O. Psychoprophylaxis of the professional training crisis. *Philosophy, Economics and Law Review*. 2022. Vol.2. №1. P. 7-15.

REFERENCES

1. Andrew M. Isseman. Lost in Space? On the History, Status, and Future of Regional Science. *The Review of Regional Studies*. Vol. 23. Summer 2023. P. 5-6.
2. Bone Robert M. *The Regional Geography of Canada*. Toronto, 2021. 211 p.
3. Keating M. *The new regionalism in Western Europe*. Cheltenham, 2018. 516 p.
4. Maciejewski Witold. On the emergence of the Baltic Sea region and the reading of the book. *The Baltic Sea Region. Cultures, Politics, Societies*. Uppsala, 2022. 978 p.
5. Markusen A. *Regions: Economics and Politics of Territory*. Rowman and Littlefield Publishers, 2017. 421 p.
6. Sheviakov O., Burlakova I., Kornienko V., Vakukik V., Slavskaya Ya., Ostapenko I., Gerasimchuk O. Psychoprophylaxis of the professional training crisis. *Philosophy, Economics and Law Review*. 2022. Vol.2. №1. P. 7-15.